

[Alfred Jensen.]

og faktisk ogsaa udtrykt, hvad den ønskede gennemført paa dette Omraade. Der er Navne som Popp-Madsen, Stamm, Pürschel, Reitzel-Nielsen, Bodenhoff m. fl., der tilstrækkelig tydeligt viser, hvorledes det var fat med vor Administration. Disse Personer havde før Krigen og Besættelsen givet Udtryk for deres nazistiske Indstilling og faktisk vist sig uværdige til at sidde i Statsadministrationen, og jeg mener, at netop det bør stemme til Eftertanke og bevirke, at naar vi beskæftiger os med Revisionen af Lønningsloven, maa der tages Hensyn hertil, saa maa det fastslaaes i denne Lov, at Personer, der har en saadan Indstilling, ikke kan være Tjenestemænd. Vi kan ikke være tjent med, at saadanne Personer fortsat faar Mulighed for at underminere og sabotere Folkestyret.

Det er for mig ogsaa ufatteligt, at der nu, hvor der ikke er gaaet 1 Aar, efter at Hitler-Nazismen er hørt op at svinge sin Svøbe over vort Land og over andre europæiske Lande, er Personer, der taler om Frihed for Loke som for Thor. Har de da fuldkommen glemt, at Frihed for Fascismen ikke betød, at den indskrænkede sin Virksomhed til en aandelig Kamp mellem Fascisme og Demokrati, men tværtimod medførte en Sammenrotning af alle reaktionære og folkefjendtlige til en voldelig Undertrykkelse af Nationer, af Friheden og af de folkelige Organisationer?

Nu er Hitler-Nazismen slaet ned som Statsmagt, men Fascismen er ikke udryddet. Den forsøger at overvinde. Vi ved, den forsøger at overvinde i Spanien, vi kender Varulvorganisationerne i Tyskland, og vi ved, at der ogsaa er Udløbere af disse Organisationer i Danmark. Det vil sige, at den fascistiske Fare stadig er til Stede, og at enhver Omstændighed, der kan styrke disse nazistiske Kræfter, vil blive udnyttet mod Folket og Folkestyret, og vi ved, at disse Kræfter lurar paa enhver Lejlighed til med Vold og Sværd at kaste sig over det fredsløsende Folk.

Jeg tror ikke, at der i de store, brede Befolkningslag er noget Ønske om at komme til at gennemleve en ny Periode af Fascisme. Jeg tror ikke, at der er nogen, der interesserer sig for at se Loke faa frit Slag til at binde og baste Thor for at martre og pine ham til Døde. Derfor er vi Kommuniste Tilhængere af, at de nazistiske Organisationer og nazistiske Virksomheder forbydes, ja, ydermere er vi ogsaa Tilhængere af, at det ikke skal tillades hverken Organisationer eller Enkeltpersoner at underminere Folkestyret for at fremme deres Særinteresser paa Fol-

kets Bekostning. Jeg tænker paa Hofjægermester Sehesteds Aktion i 1930 mod Steincke, som udelukkende havde til Hensigt at underminere Folkestyret for at fremme en særdeles velstillet Befolkningsgruppes Interesser.

Vi drømmer ikke om, at et saadant Forbud mod politisk nazistisk Virksomhed alene er i Stand til at forhindre, at Fascismen overvintrer i vort Land. Dertil kræves andre og mere dybtgaaende Foranstaltninger. Der maa træffes baade politiske og økonomiske Foranstaltninger af en helt anden Karakter, af en Karakter, der betrygger Folkets Tilværelse, og hvorved der skabes en ordentlig økonomisk Tilværelse for Folket. Derved vil Fascismen ingen Arbejdsmuligheder have.

I Overensstemmelse hermed mener jeg, at det i Lønningsloven udtrykkeligt maa fastslaaes, at Personer, der har udtalt nazistiske Tilbøjeligheder eller er fjendtligt indstillet over for Folket og Folkestyret, ikke kan være Tjenestemænd. Jeg skal være den første til at indrømme, at disse Foranstaltninger ikke er tilstrækkelige til at sikre en demokratisk Administration. Der skal mere til. Der maa drages Omsorg for, at det arbejdende Folks Døtre og Sønner kommer op paa de højeste Poster. Først naar det er naaet, faar vi Sikkerhed for at faa demokratisk Aand inden for Administrationen. Det Spørgsmaal kan ikke løses ved Gennemførelse af en Tjenestemandsløvslov, dertil kræves mere; der maa skaffes Mulighed for, at alle, der har Evner og Lyst, kan faa den nødvendige Uddannelse for at blive kvalificeret til at bestride de højeste Stillinger, men man kan ved Opbygningen af Tjenestemandsløven gennemføre meget, der styrker de demokratiske Kræfters Arbejde inden for Administrationen.

For det første mener vi, at Tjenestemandsløven bør bygges anderledes op. Vi er ikke Tilhængere af, at man har de forskellige Linier, som man har inden for Militæret med Officerer, Officianter og Underofficerer, eller som man har det inden for Banerne og Postvæsenet med Guld- og Sølvsnore, Assistenten og Kontorister, eller hvad det hedder rundt omkring. Der bør efter vor Opfattelse kun være een Linie. I Militæret bør der kun være een Befalingsmandsklasse. Den Uddannelse, der er nødvendig, maa gives, saa ogsaa den fattige har Mulighed for, hvis han har Evner, at stige til de højeste Poster. Og paa samme Maade bør Forholdet være overalt. Det er f. Eks. urimeligt, at Statsbanerne og Postvæsenet opretholder en Deling i en højere og en lavere